

õlgu ellanud, on sadda ja kolmkümmend
aastat, piisut ja kurjad on mo ello aas-
tad olnud ja ei sa mitte mo wannematte
ello aastade päwade wasto: Ja Jakob
õnnistas Warao ja läks temmast ära.
Ja Josef andis omma isale ja wendadele
ello asset, nenda kui Warao käskinud. Ja
kui se nälg wägga lange olli, nenda et E-
giptusse ma ja Kanaani ma näsja pärrast
ärwanõrkes, siis toitis Josef omma isä
ja ommad wennad ja keik omma isä perre
leiwaga. Ugga keik se ma rahwas ei tonud
mitte üksipainis omma rahha ja lojusid
Joseppi kätte, et nemmad woiksid leiba sa-
da ja elloda; waid andsid isse-ennast ka
parris rahwaks Warao wallitsusse al, ja
nenda ostis Josef keik Egiptusse maad
Waraulle. Ja Israeli päwad said liggi,
et ta pididi surrema, ja Josef wöttis om-
ma kaks poega, Manasse ja Ewraim, en-
nesega ja wiis neid omma haige isä wo-

di ette. Ja Israel kergitas ennast, istud
wodi peäl ja ütles Joseppi wasto: Jum-
mal on sedda Kanaani maad töotanud
minno sou-wõksale anda iggarwesfeks pär-
randusfeks, siis peawad so kaks poega min-
no pärrast ollema, et nemmad minno poe-
gadega sedda pärrivad. Ja Israel õn-
nistas Joseppi ja temma poiad, ja ütles:
Jummal, kelle silma ees mo wannemad
Abraham ja Izaak on kõndinud, Jummal,
kes mind on toitinud sest aiast, kui ma ol-
nud, tänapäwani: se Ingel, kes mind
keigest kurjast peastnud, õnnistago neid poi-
sid, ja nende sees peab mo nimmi sama nim-
metud, ja mo wannematte Abrahami ja
Isaaki nimmi, ja et nemmad ni paljo kui
kallad siggiwad seal maal. Ja Israel üt-
les Joseppi wasto: Wata ma surren ära,
ja Jummal wöttab teiega olla, ja teid jälle
taggasi wia teie wannematte male. Ja
Jakob kutsus ommad poiad ja kulusas nei-